

Bismillahirrahmanirrahim. Elhamdülillahi Rabbil alemin. Vessalatü vesselamü ala Resulina Muhammedin habibi kalbina ve tabibi kulubina ve ala alihi ve sahbihi ecmain. Allahümme salli ve sellim ala seyyidina Muhammedin hatemin nebiyyin ve ala cemiil ihvanehu minel nebiyyin vel mürselin. Seyyidina Adem, Seyyidina İdris, Seyyidina Nuh, Seyyidina Hud, Seyyidina Salih, Seyyidina İbrahim, Seyyidina Lut, Seyyidina İsmail, Seyyidina İshak, Seyyidina Yakup, Seyyidina Yusuf, Seyyidina Eyyub, Seyyidina Şuayb, Seyyidina Musa, Seyyidina Harun, Seyyidina Davud, Seyyidina Süleyman, Seyyidina Yunus, Seyyidina İlyas, Seyyidina Elyesa, Seyyidina Zülkifl, Seyyidina Zekeriya, Seyyidina Yahya, Seyyidina İsa aleyhimüsselam. Salaten daimeten bi devami mülkike ve ekrimhum bi cemi-i selamike ve rıdvanike.

Allah Azze ve Celle'nin selamı, rahmeti, bereketi, mağfireti, hidayeti ve inayeti inşallah hepimizin, bu yolu duyurmaya gayret eden aciz kulların üzerine olsun.

Bugün ilk önce İsa aleyhisselamdan inşallah bahsedeceğiz. Onu bir peygamber olarak, Allah'ın bir resulü olarak, bir örnek insan olarak ve Resulullah sallallahu aleyhi ve selleme olan aşkı ve duasıyla ilgili olarak inşallah inceleyeceğiz. Ondan sonra "Bir peygambere ya da peygamberlere nasıl ümmet olunur?" inşallah onu konuşacağız.

İsa aleyhisselam, Meryem oğlu İsa aleyhisselam; Allah Azze ve Celle'nin "Kün" (Ol) emrinin tecessüm etmiş halidir, Kelimetullah'tır, Allahu Teala'nın bir kelimesidir. Kur'an-ı Kerim'de Allah Azze ve Celle onu anlatırken Nisa Suresi'nde şöyle buyurmuştur:

"...Meryem oğlu İsa Mesih, ancak Allah'ın resûlüdür, (o) Allah'ın, Meryem'e ulaştırdığı 'ol' kelimesidir ve O'ndan bir ruhtur..." (Nisa Suresi, 171)

"Ruhullah" demek; nasıl ki Cebrail aleyhisselam Hazreti Meryem validemize üflediğinde İsa aleyhisselam vücut bulduysa, İsa aleyhisselamın nefesi de değdiği yere hayat bahşetmektedir. Sebepler perdesinin yırtıldığı, dünyada bildiğimiz kanunların aşıldığı; babasız, vasıtasız, doğrudan Allah Azze ve Celle'nin kudretinin tecelli ettiği bir mucizedir.

İsa aleyhisselama baktığımız zaman Allahu Teala'ya olan muhabbeti, itaati, teslimiyeti, ilmi ve hikmeti görüyoruz. İsa aleyhisselam hakkında Kur'an-ı Azimüşşan'da 64'ten fazla ayet vardır. Rabbimiz katındaki kıymetini bize Kur'an-ı Azimüşşan'daki bu ayetler göstermektedir. Hem beşikte çocukken konuşabilmiştir, devasız hastalıkları ve hastaları iyileştirmiştir, körlerin gözlerini iyileştirmiştir, ölüyü diriltmiştir. Böyle birtakım mucizeler sergilemiştir ve babasız olarak dünyaya gelmiştir.

Kur'an-ı Azimüşşan buyurmaktadır:

"Allah nezdinde İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Allah onu topraktan yarattı. Sonra ona 'Ol!' dedi ve oluverdi." (Âl-i İmrân Suresi, 59)

Adem aleyhisselam topraktan yaratılmış, İsa aleyhisselam da anne rahminden ama ikisinde de aynı söz, "Ol" emri vardır. İbrahim aleyhisselama oğlu verilmek mucizesiyle müşereffir, Meryem validemize de oğlu verilmek yine mucizeyle müşereffir. Burada bildiğiniz üzere Meryem anamız *"Rabbim bana bir çocuk nasıl olur? Hiçbir erkek bana dokunmamış."* diye sorduğu zaman ona cevap olarak Cebrail aleyhisselamın cevabı şöyledir:

"...Öyledir, dedi, (fakat) Rabbim buyurdu ki: Bu bana kolaydır. Biz onu insanlara bir mucize ve katımızdan bir rahmet kılacağız..." (Meryem Suresi, 21)

Bu cümlede bütün İslam imanı da bulunmaktadır. Yokluktan varlık, imkansızdan imkan... Ve bu hale rağmen mucize, bizim Müslümanlığın teslimiyetinin özüne değmektedir.

İsa aleyhisselam bir peygamberdir ve Meryem Suresi'nin 19. ayetinde Cebrail aleyhisselam Meryem anamıza; **"Ben, sana tertemiz bir erkek çocuğu hediye etmek için Rabbinin gönderdiği bir elçiyim"** demiştir. Tertemiz bir erkek çocuk; çünkü İsa aleyhisselam ömrü boyunca, bütün tebliğ hayatı boyunca da şeytanın en ufak bir temayülünü dahi gönlüne kabul etmemiştir.

Bir insanı sevmek onu tanımakla başlar. Burada hadis kaynaklarımızdan Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimizin Miraç'ta gördüğü kardeşi İsa aleyhisselamı şöyle tarif ettiğini biliyoruz:

"O orta boylu, al ile beyaz arası, sanki hamamdan yeni çıkmış gibi taze ve parlak benizliydi. Saçları o kadar temiz ve parlaktı ki üzerine su değmese bile sanki tellerinden inci gibi su damlıyordu." (Buhari, Müslim)

Burada sadece fiziki açıdan değil, onun içindeki safiyetin, o nurun dışı vurumunun da anlatıldığını görüyoruz Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem tarafından. Aynı zamanda dünyadan elini eteğini o kadar çekmiş bir peygamberdi ki, dünyanın kırı pası hiçbir şekilde üzerinde durmazdı.

Yine Âl-i İmrân Suresi'nin 49. ayetinde İsa aleyhisselamla ilgili şu söz aktarılıyor:

"...Size çamurdan kuş şeklinde bir şey yaparım, ona üflerim, Allah'ın izniyle hemen kuş oluverir..." (Âl-i İmrân Suresi, 49)

Bu ilginç bir mucizedir. Çamur, yani topraktan yapılmış belki değersiz görünen şey ve bu değersiz görünen şeye, sıradan görünen şeye İsa aleyhisselam nefesiyle üflüyor Allahu Teala'nın izniyle ve canlı bir varlık ortaya çıkıyor. Yani beşer gözüyle çamur, ruh gözüyle kudret. İnsan kendisini yine aynı şekilde toprağın çamurundan çıkarıp Allahu Teala'nın nuruna maruz bırakırsa ve o nur sirayet ederse, bedeni ve kalbi de adeta bir kuşa dönüşebilir ve uçabilir.

İsa aleyhisselam mucizelerinde, mesela bir ölüyü diriltirken hep **"Allah'ın izniyle"** demiştir. Bütün mucizeleri bu sözle başlamıştır. Kör gözlerini açtığında **"Allah'ın izniyle"**, hastalıkları iyileştirdiğinde **"Allah'ın izniyle"** demiştir. Kendisine verilen bu yetkiye rağmen hiçbir şekilde benliğini işin içine karıştırmamıştır. "Ben yaptım, benim nefesim" dememiştir. Her şeyi sahibine, Allah Azze ve Celle'ye atfetmiştir. Bu da bizlere örnek olması gereken bir düsturdur. En küçük bir başarıımızda, en ufak bir iyiliğimizde bile bunu kendimizden bilmemek, Allahu Teala'nın bize yönlendirmesini, ilhamını kabul etmek gerekir. "Ben"i aradan çıkarıp inşallah her nefeste "Hu" diyebilmek...

Yine tasavvuf kaynaklarında İsa aleyhisselam iffetin, zühdün (yani dünyadan elini eteğini çekmenin) ve merhametin zirvesi olarak geçer. Hazreti Mevlana, Mesnevi'sinde İsa aleyhisselamı durmaksızın Hakka doğru ilerleyen bir aşk çağlayanı olarak tarif eder. Bütün mucizeler aslında bir mana etrafında toplanır: Merhamet. Kör gözü açıyor merhametten (ama olan gözü açıyor), aynı zamanda tasavvufi anlamda bir hakikat körlüğü olan gözü, basiret gözünün açılmasıyla gözün iyileşmesi... Dünyayı görüp de Mevla'yı görmeyen göz aslında kördür. Ölüyü diriltiyor merhametten. Yine büyük veliler diyor ki: **"Asıl ölü mezardaki çürümüş ceset değildir, gaflet"**

bataklığına düşmüş kalptir. " İsa aleyhisselamın nefesi, gafletten ölmüş kalpleri iman ve marifet suyu ile diriltiyordu.

Burada bir kıssa da var. Bir gün Havarileriyle birlikte İsa aleyhisselam yürürken etrafa kötü kokular yayan bir köpek leşi görüyorlar. Havariler -ki o dönemin en seçkin, en sadık insanları- insani bir tepkiyle burunlarını tutuyorlar, yüzlerini ekşitiyorlar. "Bu leş gibi, ne kadar kötü bir koku, ne kadar çirkin bir görüntü" diyorlar. Tabii akıl gözü ve nefis gözüyle normal bir tepki, yanlış bir şey de değil zahiren doğru. Ancak İsa aleyhisselam Ruhullah makamından, kalbin zirvesinden bakıyor; ne burnunu tutuyor, ne yüzünü çeviriyor ve: *"Baksanıza dişleri ne kadar da beyaz ve güzel, tıpkı inci gibi parlıyor."* diyor. Yani bir köpek leşinde bile övülecek bir taraf bulabiliyor Allah'ın bir resulü olarak.

Bizim de aynı şekilde bunu örnek alıp insan kardeşimizde, özellikle aynı kibleye yöneldiğimiz mümin kardeşimizde övülecek hasletler, güzel hasletler bulabiliriz. Bizim gözlerimizin de burada kusur aramaya alışmış olmaması gerekiyor. Belki bu inci gibi dişleri görmek veya bu güzel hasletleri görmek ilk başta zor olabilir. Ama *"Mümin arı gibidir; her çiçekten bal alır, pisliğe konmaz. Münafık veya gaflet ehli sinek gibidir; sağlam dokuyu bırakır, gidip yaraya konar."* Bizlerin de burada güzel hasletleri aramamız inşallah gerekir. Efendimiz Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem de bizlere *"Mümin müminin aynasıdır"* buyurmuştur. Aynada leke görüyorsak da belki de o leke karşımızdakinde değil bizim bakışımızda veya bizdedir. İsa aleyhisselamın bu düsturu, uyarısı bize rahmet nazarıyla bakmayı öğretir. En nihayetinde bir ümmet, bir topluluk ancak birbirlerine rahmet nazarıyla bakarak bir arada duran insanlarla yeşerebilir, güçlenebilir.

Dünya sevgisi hususunda da İsa aleyhisselamla ilgili yine bir kıssa var. Onu şu an anlatırsam herhalde vakit olarak çok uygun olmayacak. Ama ancak dünyaya karşı oruçlu olmak, insanı dünya aleminin üzerinde daha farklı bir yere taşıyabilir, insanın kalbini... Oruçlu olmak demek de gözü dünyaya değil Rabbine açık olan insan olmak anlamındadır. Burada kalbinin gözü tabii ki de... Veyahut kalbinin gözüne dünya ile ilgili birtakım şeyleri koymamak, Allahu Teala'nın rızasını koymak ve yönelmek. Burada Mevlana Hazretleri: *"Aşksız olma ki ölü olmayasın, aşkta öl ki diri kalasın."* demiştir.

Yine Abdülkadir Geylani Hazretleri de İsa aleyhisselamı anlatırken güvenilirlik, teslimiyetin kemali, kalbindeki nur ve sırrındaki sır noktalarına özellikle parmak basmıştır.

Seyyidimiz:

İsa aleyhisselamdan kaldığımız yerden devam edip ondan sonra peygamberlere ümmet nasıl olmamız gerektiğini inşallah anlayacağız. Yani bütün gelen peygamberlerin varisi, son ahir zaman ümmeti olarak biziz. Aklımızı başımıza alacağız, çok güzel edepli olacağız. Onların bütün mirasına inşallah Allah bizi nasip etsin. Bir defa dünyaya geleceksiniz; bari onu güzel yapalım, iyi yapalım, en iyisi olalım, Allahu Teala'ya kavuşalım. İnşallah Rabbim muvaffak eder. Evet, devam edelim.

Devamı:

İsa aleyhisselam ile Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem arasında diğer peygamberlere nazaran çok özel ve yakın bir bağ vardır. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bir hadis-i şerifinde şöyle buyurmuştur:

"İnsanlar içinde Meryem oğlu İsa'ya dünyada ve ahirette en yakın olan benim. Bütün peygamberler kardeşler. Ben ve İsa ise aramızda başka bir peygamber olmadığı için birbirimize daha yakınız." (Buhari)

İsa aleyhisselamın başlıca nimetleri, sıfatları inşallah şu şekildedir: "Müjdeleyici" (Beşir) sıfatı. En belirgin özelliklerinden birisi kendisinden sonra gelecek olan Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemi ismiyle müjdelemesidir. Bu ona verilmiş büyük bir nimettir ve son peygamberin, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem habercisi olma şerefine nail olmuştur. Saf Suresi'nde Rabbimiz buyurmuştur:

"...Benden sonra gelecek Ahmed adındaki peygamberi müjdeleyici olarak geldim..." (Saf Suresi, 6)

Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem, İsa aleyhisselamda zorluklara karşı sabır, sebat, azim göstermiştir. İsa aleyhisselamın yumuşak huyluluğu ve sabrı, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem "Alemlere rahmet" sıfatıyla benzerlik göstermektedir. İsa aleyhisselam da Ruhul Kudüs, yani Cebrail aleyhisselam ile özel bir ilişki içerisinde ve ondan bir destek görmüştür hayatı boyunca. Hikmet ve kitap sahibidir İsa aleyhisselam. Dünyaya rağbet etmemiştir; dünyevi makamlara, mala, mülke değer vermemesiyle, "zühd" sıfatıyla tanınmıştır. Bu, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemde de zirveleşmiştir.

Ve İsa aleyhisselam inancımıza göre ahir zamanda yeryüzüne indiğinde yeni bir din getirmeyecektir; Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, İslam'ın şeriatına tabi olacaktır. Ve bu da İsa aleyhisselamda bulunan en büyük nimetlerden birisidir. Bir peygamber olduğu halde Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ümmetinden olma şerefine nail olacaktır. Bu, İsa aleyhisselamın duasının kabul olmasıyla ilgilidir. Ahir zaman peygamberi Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemi, onun ümmetini ve üstün özelliklerini görmüştür kendisine indirilen İncil'de ve kitapta. Bu ümmetin iyiliği emredip kötülükten sakındıran, az işle çok sevap kazanan, Allah'ın rahmetine en yakın topluluk olduğunu görünce Allahu Teala'ya şöyle dua etmiştir:

"Ya Rabbi beni de o ümmetten eyle."

Allahu Teala İsa aleyhisselam yaşarken bu duayı kabul etmiştir. Bunun neticesinde İsa aleyhisselam vefat ettirilmemiş, göğe yükseltilmiş ve ahir zamanda Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem şeriatına, İslam şeriatına tabi bir lider olarak dünyaya gelmesi tekrar inmesi takdir edilmiştir. Ümmet olma özelliği kendi isteğiyle, duasıyla, Allahu Teala'nın da lütfuyla gerçekleşmiş bir şeref olmuştur. İndikten sonra bir şeriat kitap getiren bir vasıfla değil, Son Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem tabi olan bir velayet makamıyla hareket edeceği rivayet edilmektedir. Kur'an'a tabi olacaktır, hükümlerini Kur'an-ı Azimüşşan ve Sünnet-i Seniyye'ye göre verecektir. İbadetini, namazını Müslümanlarla birlikte kiblemiz olan Kabe'ye dönerek kılacaktır. Elhamdülillah.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bunu şöyle müjdelemiştir:

"Hayatım elinde olan Allah'a yemin ederim ki, Meryem oğlu İsa'nın adaletli bir hakem olarak aranızda inmesi yakındır." (Buhari, Müslim)

Bu durumun hikmeti de Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem peygamberliğinin evrenselliği, büyüklüğünü ve bütünlüğünü kanıtlamaktadır. Mührü tasdik etmektedir, Hatemü'n-Nebiyyin mührünü. Ve Hristiyanlık, Yahudilik gibi önceki yolların hükmünün bittiğinin, artık ahir

zamanda da tek bir ümmet çatısı altında toplanılacağıının, toplu olması gerektiğinin bize göstergesidir.

"Ümmet olmak" ile ilgili olarak da inşallah şöyle anlatalım: Kur'an-ı Azimüşşan'da 64 yerde "ümme" kelimesi geçmektedir. Bir topluluk anlamına gelmektedir ama öyle bir topluluk ki; ortak bir inanç, ortak bir amaç ve ortak bir ahlak anlayışı etrafında toplanmış bir topluluk. Ümmet olmak sadece bir peygamberin arkasından gitmek demek değil; o peygamberin derdiyle dertlenmek, ahlakıyla ahlaklanmaktır, sabrıyla sabırlanmak, bereketiyle bereketlenmek, rahmetiyle rahmetlenmektir.

Bakara Suresi 143. ayetinde Allah Azze ve Celle buyuruyor:

"İşte böylece sizin insanlığa şahitler olmanız, Resûl'ün de size şahit olması için sizi mutedil (dengeli) bir millet kıldık..." (Bakara Suresi, 143)

Bu dengeli; yani ne ifrat ne azlık, ne çokluk ne aşırılık ne eksiklik, bir denge. Yine Rabbimiz Azze ve Celle Âl-i İmrân Suresi 110. ayetinde:

"Siz, insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder, kötülükten meneder ve Allah'a inanırsınız..." (Âl-i İmrân Suresi, 110)

Burada iyiliği emretmek, kötülükten sakındırmak; tıpkı İsa aleyhisselamın da dünyayı elinin tersiyle itmesi gibi kötülüğe karşı dik durabilmek ve bir kardeşlik bedeni olmak... Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyurmuştur:

"Müminler bir vücudun azaları gibidir. Birimiz acı çektiğinde diğeri uyuyamıyorsa ümmetiz demektir." (Müslim)

Burada İsa aleyhisselamın da hayatından örnek olarak, bir cüzzamlıya dokunmaktan çekinmemesi; bizim de aynı şekilde bir günah içerisinde olan bir insan kardeşimizden tiksinden, elinden tutup kaldırmak hidayeti için bir vesile olmaya çalışmak...

Yine bir hadis-i şerifte Ebu Davud'dan nakledilir, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz buyurmuştur:

"Ümmetim merhamete uğramış bir ümmettir. Ahirette azap görmeyecektir. Onun azabı dünyada başına gelen fitneler, depremler, masum yere öldürülmeler gibi felaketler şeklinde verilir." (Ebu Davud)

Burada Ümmet-i Muhammed gördüğümüz üzere üç özellikle tanımlanıyor: En hayırlı ümmet, mutedil (yani dengeli) olan bir ümmet ve merhamete uğramış; Allahu Teala'nın ihsanı, hoşgörüsü, rahmeti altında bir ümmet.

Ümmet olmanın sorumlulukları var. Sadece ismen, kavram olarak olan bir şey değil, aynı zamanda bu sorumlulukları omuzlarımızda taşımak demek.

İlk olarak, birinci seviyede bir sorumluluk olarak **İman**: Kalbimizde Allahu Teala'yı, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemi, Kur'an-ı Azimüşşan'ı, peygamberleri, melekleri, ahireti, kaderi kabul etmek, bunlara iman etmek. Sadece söz ile değil fiil ile, davranış ile, hareket ile.

İkinci olarak, sadece Allahu Teala'nın rızası için çalışmak; **İhlas**. Başka hiç kimsenin gözünü, başka hiç kimsenin sözünü, övgüsünü düşünmemek. İmam Gazali demiştir ki: *"İhlas, Allah'ın hakkını öğrenmiş olmaktır."* Allah'ın hakkına riayet etmek.

Üçüncüsü **Amel**: İmana amel eşlik etmelidir. İman amelsiz kurudur. Kur'an-ı Azimüşşan der ki: *"İman edenler ve salih amel işleyenler..."* İman ettiler ve salih işler yaptılar. İman etmek tek başına yetmiyor, yapmak gerekiyor, amelleri gerçekleştirmek gerekiyor.

Dördüncüsü **Tebliğ**: Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyurmuştur: *"Benden bir ayet bile olsa tebliğ edin."* Yani ümmet olmak; Kur'an-ı Azimüşşan'ı okuyoruz, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetini yaşamaya çalışıyoruz, gayret ediyoruz, başkalarına da bunu tebliğ ediyoruz. Allah'ın rızası ve hakkı için ve ümmetin, insanlığın hayrı için salih ve hayırlı amellerde bulunuyoruz inşallah.

Toplumsal seviyede de yine sorumluluklar var. İlki **Birlik ve Beraberlik**. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in sözünü tekrar hatırlatayım: *"Mümin müminin aynasıdır."* Başkasının bir hatasını gördüğümüz zaman hemen yüzüne vurmadan; uygun bir yerde, uygun bir zamanda, uygun bir dille, uygun bir niyetle, salih bir kalple nasihat vermek. Amacımız kardeşimizin düzelmesidir, bir insanın düzelmesidir, hidayete ermesidir. Onu belki hidayet için vesile olmaktır. O kişinin incinmesi veya bir itiraza girmesi değildir.

İkincisi **Adalet ve Merhamet**. Yine Âl-i İmrân Suresi 159. ayetinde Peygamberimiz şöyle tanımlanmıştır:

"Allah'ın rahmeti sayesinde sen onlara karşı yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın, onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi. Artık sen onları affet. Onlar için Allah'tan bağışlama dile. İş konusunda onlarla müşavere et..." (Âl-i İmrân Suresi, 159)

Merhameti olmayan bir Müslüman, Müslümanlığın sadece kabuğuna sahip olan bir kişidir. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyurmuştur: *"Merhamet edenlere Rahman da merhamet eder."* Ve Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem merhamet, rahmet peygamberidir.

Üçüncüsü **Şahitlik Görevi**. *"...Sizin insanlığa şahitler olmanız için..."* buyurmuştur Rabbimiz Azze ve Celle Kur'an-ı Azimüşşan'da. Yani bir insanın gözünde Allah'ın nimetinin ve öğretisinin şahitliğini yapmak. Bir Müslüman bütün davranışlarıyla, sözüyle, nefesiyle, her hareketiyle, yürüyüşüyle, oturuşuyla, kalkışıyla, işiyle bu şahitliği vermelidir. Tertemiz bir ayna gibi Allahu Teala'nın sıfatlarını güzel bir şekilde yansıtmalıdır.

Peygambere ümmet olmak nasıl olur? Bizim Peygamberimiz Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem olduğu gibi İsa aleyhisselam, Musa aleyhisselam, İbrahim aleyhisselam ve diğer Allah resulleriyle de bağımız var. Biz Ümmet-i Muhammed olarak inanıyoruz tüm peygamberlere. Her birini sevip her birine hürmet ediyoruz. Burada ilk şart, peygambere ümmet olma şartı olarak **Sahih İnsan Olmak**. İsa aleyhisselam havarilerine şöyle demiştir: *"Eğer inanmış iseniz..."* Yani ilk şart yine burada iman; sahih, gerçek bir iman, kalbi tam olan, kalbe tam oturmuş bir iman. Allah'ın haklığını, Allah'ın hikmetini, Allahu Teala'nın adlini ve rahmetini kabul etmek. Bunu kabul ettikten sonra da artık her ayetin adeta bir mühür olması, her sahih hadisin bir rehber olması, sünnetin de bir ışık ve nur olması...

İkinci şart **Teslimiyete Ulaşmak**. İslam kelimesinin adı biliyorsunuz "teslim olmak" kökünden. Yani kendini, kalbini, malını, canını, her bir zerresini Rabbine, sahibine, Allahu Teala'ya teslim

etmek. Bunun bilincinde olmak. Abdülkadir Geylani Hazretleri şu mübarek sözleri söylemiştir: *"Rızaya ulaşan kimse, Hak ile daimi sohbet halindedir. Çünkü rıza teslimiyettir. Teslimiyet tevekküldür. Tevekkül muvafakattır ve gaybda mahvıtır (yani gaybda yok olmaktır)."* Ne demektir bu? Yani kalbimizi Rabbimiz Allah Azze ve Celle'ye teslim ettiğimiz zaman artık dünyadaki acıların, birtakım korkuların bizi tutmaması; bütün olayları, başımıza gelenleri, bütün hadiseleri Allahu Teala'nın bir hikmeti olarak, onun tarafından bize bahşedilen bir hikmet olarak görmek.

Üçüncü şart **Peygamberin Sünnetini Yaşamak**. Ümmet olmak peygamberin sözünü, davranışını -yani Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bizim için- ahlakını yaşamak demek. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyurmuştur: *"Size iki şey bırakıyorum. O iki şeye sımsıkı sarıldığınız müddetçe asla dalaletle düşmeyeceksiniz: Allahu Teala'nın Kitabı (Kur'an-ı Azimüşşan) ve benim Sünnetim."* Bunu okuyacağız, öğreneceğiz inşallah, yaşayıp başkalarına da öğrenmeleri için gayret edeceğiz.

Dördüncü şart da **Halkça Şahitlik Vermek**. Yine Kur'an-ı Azimüşşan'da *"Siz, insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz..."* ayetine, bu söze itafen; ortaya çıkartılmış, özellikle burada dikkatimizi çekiyor. Demek ki görünür olan -yani gizli kalan değil- ortaya çıkartılmış, görünür olan bir ümmet. Yani insanlar arasında şahitlik veren bir ümmet. Mesela bir Müslüman işçi; işinde doğruluk, hakkaniyet ve güvenilirlik göstermeli. Bir Müslüman tüccar; alışverişte başkasını aldatmamalı. Bir Müslüman öğretmen; fen ve ahlakla talebelerini eğitiyor. Bir Müslüman doktor; yine başkasının sağlığını kendi sağlığı gibi önemser. Bir Müslüman avukat; hakkı korumak için çalışır, batıla karşı durur. Bunlar insanlar arasında şahitlik demektir.

Ümmet olmak neticede de o ümmetteki bireylerin kalbine bir huzur getirir. Allahu Teala, tüm işler Allahu Teala'nın kontrolündeysen niye kaygılanayım? Niye korkayım? Kur'an-ı Azimüşşan'da Allah Azze ve Celle buyurmuştur:

"...Kim Allah'a tevekkül ederse, O kendisine yeter..." (Talak Suresi, 3)

Bu çok yüce bir müjde ve bir vaattir. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bildiğiniz üzere Mekke'de 13 sene geçirmişti. Burada ciddi birtakım eziyetler yaşandı, hakaretler edildi ama huzur içinde, itaat içinde, sabır içinde, merhamet içinde kaldı Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem. Çünkü kalbi tam anlamıyla Allah Azze ve Celle'ye teslimiyet içindeydi.

Bizlere gerçekten doğru bir ümmet olabilmek nefsin terbiyesini de getirir. Bir Müslüman her gün namazını dosdoğru kılarak, haramdan kaçarak, kaçınarak, başkalarına hakkaniyetli davranarak, kendini ve diğerlerini ıslah etmek yolunda gayret ederek nefsin terbiye eder. Bununla birlikte gönlünde yavaş yavaş da bir nur yanar. Başkasına acı çektiirmek istemeyen bir kalp, kötülük yapmak istemeyen bir nefis, başkasını sever duruma, merhamet eder duruma gelir artık.

Ayrıca hakiki bir mutluluk sağlar bireylere böyle bir ümmetin gerçekten oluşup yeşermesi. Yani insanların artık böyle yokluk, para, ev, dünyevi koşturmalar derdinde olmadığı; gerçekten mutmain olan, insanların birbirini koruduğu, birbirinin hakkını gözettiği, zekatın düzgün bir şekilde verildiği, Allah yoluna infak edilen bir ümmette artık bunlar o ümmetin bireylerinin kalbine bir dert olmaz, istikamet olarak oturmaz. Ümmetin bireyleri kullar olarak Allahu Teala'yı arar ve sadece Allahu Teala'ya yönelir. O zaman gerçekten hakiki bir mutluluk, mutmain olma hali de bireylerin, bu ümmetin bireylerinin kalbine iner.

Ve Birlik ve Kuvvet getirir. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyurmuştur:

"Mümin mümin için, parçaları birbirini destekleyen, tuğlaları birbirine kenetlenmiş bir bina gibidir." (Buhari)

İşleri zor gözüксе bile Müslümanlar derhal birbirini destekler, birbirini kuvvetlendirir ve merhamet ve adalet korunur. Bir toplum Müslümanlardan -gerçek anlamda Müslümanlardan- oluşuyorsa o durumda merhameti ister, adaleti ister, barışı ister, hakkı ve hukuku gözetir ve ister, başkalarının hakkını kendi hakkı gibi gözetir gibi gösterir. Bunların olmadığı toplumlar da çökmeye yüz tutmuştur.

Bütün olarak tüm bireyleriyle bir topluluk gerçek anlamda ümmet olduğu zaman, her biri kendi yerinde, kendi işinde, kendi mesleğinde, kendi hayatında Peygamberin sıfatlarıyla mübarek ve salih kişiler olarak yaşadığında o toplum ayakta kalır, gelişir ve ilerleme kaydeder. İslam'ın altın çağında bildiğiniz üzere kültür, medeniyet ciddi anlamda yükselmiştir, ilim gelişmiştir, sanat gelişmiştir, adaletli toplumlar olmuştur. İnsanlar ümmet bilincinde yaşamış, çalışmış ve amel etmiştir. İnşallah Allahu Teala bizlere nasip eder. Bu şekilde bizim de kalplerimize bunun bilinci iner, kalplerimize bir ışık tutar, kalplerimiz ısınır. Mevlana Hazretlerinin dediği gibi; *"Kalp kuru kalsa söz boştur."* İnşallah sözlerimiz boş olmaz, kalbimize inerler. *"İlim ancak kalpten gelen amel ile beraber tat verir. Bilen bir kalp bilmeyenlere ışık tutar."* İnşallah biz kalbimizi Allahu Teala'ya yönelik bir ayna gibi tutmak, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimizin sünnetine uymak, başkasının hakkını kendi hakkımız gibi gözetmekte ve hakkını vermekte tereddüt etmemek, Müslüman kardeşimizi, insan kardeşimizi sevmek ve İsa aleyhisselamın merhameti ve zühdü ile, İbrahim aleyhisselamın imanı ve teslimiyetiyle, Musa aleyhisselamın heybetiyle ve Efendimiz Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem ahlakı ve takvası ile yaşamak düsturu üzerine olalım inşallah. Bu, ümmet olmak, insanın Müslüman'ı olmak, kalbe dokunan, kalpten yükselen, kalbi değiştiren bir ümmet bilincine sahip olmak demektir.

Yine Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem şu hadis-i şerifini de söyleyelim:

"Müminler birbirlerini sevmekte, birbirlerine acımakta ve birbirlerini korumakta bir vücuda benzerler. Vücudun bir uzvu hasta olduğu zaman, diğer uzuvlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa tutulurlar." (Buhari, Müslim)

Allahu Teala inşallah bizleri tek bir vücut, tek bir kalp, tek bir ümmet eylesin. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem izinden ayırmasın.

İsa aleyhisselam da duasının kabulü neticesinde göklere yükseltildi. Onun ruhaniyeti, öğretisi ve ahir zamanda nüzulüne dair inancımız da bizimle birlikte. İnşallah Deccal'i, onun yalanlarının, maddeperestliğin, putperestliğin kesildiğini göreceğiz. İçimizdeki nefsi de terbiye etmemiz, ıslah etmemiz, Allahu Teala'ya döndürmemiz ancak böyle bir nefesle inşallah mümkün olacaktır.

Seyyidimizden:

Allah razı olsun. Rahman ihsan etsin Mert, Allah senden gani gani razı olsun. Bize güzel şeyler anlattın. Bizler İsa aleyhisselamı ihsan ettik [övdük/anladık], Allah ihsan edenlerin en hayırlısıdır. Ve İsa aleyhisselamın hükmünü ahir zaman ümmetine Allahu Teala bahşeyledi. İsa aleyhisselam Allah katında Ruhul Kudüs'tür. Allahu Teala'nın sevdiği peygamberlerden güzel bir peygamberdir. O peygamber Resulullah sallallahu aleyhi ve sellemi aşk seviyesinde sevdi. Ve vefatının son yıllarına kadar, son 3 sene, her gün Resulullah sallallahu aleyhi ve sellemden bize öyle bahsetti, öyle bahsetti ki; artık Havariler Resulullah sallallahu aleyhi ve sellemi kendi aralarında yaşıyormuş gibi hareket ettiler ve onu özlemle yaşadılar. Ama aşk öyle bir şeydir ki

ancak sahibine kavuşmakla mutmain olur. O yüzden Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem İsa aleyhisselam için *"O bana kardeşten daha yakındır"* der. Ve gerçekten Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem İsa aleyhisselamı en güzel yad eden, bizi en güzel tanıtan ve onu sevmemizi Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem en çok istediği hallerden bir haldir.

Biz Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem muhakkak salat ve selam getiririz. İsa aleyhisselama ve sair peygamberlere de salat ve selam getiririz. Allah bizi o kadar hayırlı bir ümmet yaptı ki, buna iman etmek lazımdır. Bütün peygamberlerin nefesi üzerimizdedir. Çünkü biz bütün peygamberlere salatü selam getiririz. Kime salat selam getirirseniz bilin ki o kişinin nasibi sizdedir. Biz diyoruz ki; Allahümme salli ala seyyidina Adem, Allahümme salli ala seyyidina Şit, Allahümme salli ala seyyidina Nuh, Allahümme salli ala seyyidina İbrahim, Allahümme salli ala seyyidina İsmail ve İshak, Allahümme salli ala Davud, Allahümme salli ala Süleyman, Allahümme salli ala seyyidina Musa, Allahümme salli ala seyyidina İsa ve Allahümme salli ala seyyidina Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem.

İnsanlar bu şekilde yaptığı zaman, günümüzde bu tarz insanlar yoktur, siz bu bakımdan şanslısınız. Gerçekten bir şey öğreniyorsunuz. Diğer peygamberlerle de yaşadığınız zaman artık mükemmeliyette doğru bir adım atmış olursunuz. İnsan kamil-i mükemmel olması için nefese ihtiyacı vardır. En güzel nefes peygamberlerin nefesidir. Allahu Teala bize diyor ki: *"Sakin peygamberler arasında bir ayırım yapmayınız."* Çünkü onları sevmek sizin üzerinizdir. Elhamdülillah biz onları gerçekten Allahu Teala'nın hakkı ve hatırı için seviyoruz. Allahu Teala'nın rızasına erişmek, Allahu Teala'nın merhametine ermek için biz onları seviyoruz. Allah kendi katında sevgimizi kabul etsin ve Allah kendisi şahit olsun sevgimize.

Kim peygamberleri severse bilsin ki peygamberlerin ona dünyada ve ahirette nasibi vardır. Biz Allahu Teala'nın hakkı ve rızası için peygamberlerin kendi zamanından ve ahiretteki hallerinden nasiplenmeyi murad ediyoruz ki Allah Azze ve Celle'ye hakkıyla kul olalım, hakkıyla ibadet edelim, hakkıyla dua edelim, hakkıyla lütuf ve ihsanının hakkını tam verelim diye onlardan bir istimdad istiyoruz. Peygamberler Allahu Teala'nın seçkin ve güzide kullarıdır. Çünkü Allahu Teala'yı en çok seven ve Allahu Teala'dan en çok korkan ancak peygamberlerdir.

İsa aleyhisselamı size anlatmamızdaki en büyük sebep; ahir zamanın en büyük ilacı Allahu Teala Peygamber Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem diliyle onu bize nasip etmiştir. İsa aleyhisselamın zamanında yaşanan bütün mucizeler ahir zamanda aşikar olacaktır. İnsanları diriltme hadisesi, eşyadan eşyaya hayat verme hadisesi, körün görme hadisesi, saç olmanın saçının çıkma hadisesi, abras hastalığı olan kişinin şifa bulma hadisesi gibi hadiselerin tamamı hasıl olacaktır. Ama biz müminler eğer Allah nasip eder, doğru bir hal ve doğru bir tarzda yaşarsak biz biiznillah (Allahu Teala'nın izniyle) ihsanına vakıf oluruz. Bu ihsana vakıf olduğumuz zaman Deccal'in ve alemin bütün fitnesini, Deccal'in ve alemin bütün oyunlarını ancak bu kelama biz mazhar olduğumuz zaman ortaya çıkartabiliriz. Bu kelama mazhar olabilmek için de bu kelamın esas sahibi olan, ilk ağızdan çıkan İsa aleyhisselama teveccüh ya da yönelmek lazımdır Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem himmetiyle.

Biz de diyoruz ki: *"Ya Resulallah! Sen bize medet eyle, himmet eyle. İsa aleyhisselamın 'Biiznillah' kelamı yani 'Ya Rabbel Alemin senin izninle ve dilemenle oldu' kelamını Allah'ım bizim üzerimize mülk eyle ve o mülkü tecelli etmesi için senden biz duacıyız. Peygamber Muhammed sallallahu aleyhi ve selmeden medet istiyoruz ve İsa aleyhisselamın merhametinden bir nebze merhametlenmek istiyoruz."*

Bizim derdimiz, niyetimiz dünyada ve ahirette Allahu Teala'nın rızasına kavuşmak, Allahu Teala'yı memnun etmek, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellemi memnun etmektir. Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem kendi ümmeti için evlatlarından daha çok düşündüğü, onlar için daha çok üzüldüğü tek insanlar ümmetidir Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem. Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem kendi zamanındakiler Sahabeler diyoruz. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem kendi zamanındaki Sahabelerine nasıl iltifatı ve lütfu varsa, onlar adına nasıl üzülyorsa şuna iman edin; sizler için Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem daha çok lütfediyordur, daha çok ihsan ediyordur ve daha çok üzülyordur. Biz akıl sahipleri inşaallah bu minvalde yaşamaya gayret edeceğiz. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellemi memnun etmeye gayret edeceğiz. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem bize bıraktığı insanlık mirasını, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem nasıl bize bırakmışsa tertemiz, lekesiz; inşaallah biz onu tertemiz, lekesiz yaşamaya çalışacağız. Evlatlarımıza, torunlarımıza onu tastamam, lekesiz, tertemiz inşaallah teslim edeceğiz. Ama önce biz onu tertemiz yaşayacağız, lekesiz yaşayacağız ve Resulullah sallallahu aleyhi ve sellemle bunu yaşamaya gayret edeceğiz.

Bir insan "*Ümmet-i Muhammed*" diyorsa bilin, kesinlikle Resulullah sallallahu aleyhi ve sellemi baş tacı edecek. Ondan bir nasibi olacak, ondan bir edebi olacak, ondan bir hayası olacak, ondan bir nefesi ve lütfu olacaktır. Müminler ancak kardeşirler. Müminler ancak kardeşirler. Kim "Ben müminim" diyorsa, müminlik vasfını yerine getiriyorsa salih amel işleyecek. Birbirine iyiliği tavsiye edecek. Sabredekler beraber. Allahu Teala'nın ihsanına birbiriyle el ele tutuşarak yarışmayı beraber kazanacaklar. Allahu Teala'ya tam amel edecekler, salih amel edecekler. İhsana erişebilmek için Allahu Teala'nın onları gördüğüne kesinlikle iman edecekler. Hayalî olacaklar. Günaha düştükleri an Allahu Teala'ya tövbe edip günah işledikleri yerde iyilik yapacaklar.

Müminler ancak birbirinin kardeşidir. Onlar birbirlerini tutarlar, birbirlerine şahitlik ederler. Birbirlerine Allah yolunda yürümek için ve dünya işlerini halletmek için birbirlerine yardımcı olurlar, eziyet etmezler. Müminler ancak bir vücut gibidirler. Kafir karşısında sarsılmaz bir kale gibidirler ama kendi aralarında o kadar merhametlidirler ki ancak melekler onlara gıpta ederler. Ey Peygamberden nefes alan insanlar! Siz de öyle olmak için gayret edin, nefsinizle yüzleşin, nefsinizin üzerine basın. Allah ve Resulünün hakkını her hakkın üstünde tutun ve birbirinizi sadece Allah ve Resulünü sevme hakkı için sevin. Birbirinizin hakkına girmeyin, birbirinize buğzetmeyin, aranızda fitne çıkartmayın. O sizin kardeşinizdir; aciz olabilir, zayıf olabilir, bilmiyor olabilir. Anlayışlı olun, fedakar olun. Birbirinize sahip olursanız alemleri ayağa kaldırabilirsiniz. Birbirinize sahip olmazsanız şeytan aleyhillerinin oyuncağı olursunuz. Sakın oyuncak olmayın. Oyuncağın müddeti azdır, bıkana kadardır oynayanın. Siz Allahu Teala'nın kulu olun, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem nefesi olun. Allah sizlerden razı olsun.